

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/169/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011616
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011616.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.09.2021 č. k. 8PP/119/2021-23, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - M. H. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.02.2013, sp. zn. 3T/9/2013, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.10.2017, sp. zn. 3T/9/2013, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - okresný súd konštatoval jej splnenie, keďže zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že táto nebola splnená, pretože v prípade odsúdeného je riziko recidívy príliš veľké. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a je piaty krát vo výkone trestu odňatia slobody. V prípade odsúdeného teda nešlo o ojedinelé a výnimočné zlyhanie v jeho správaní, ale o opakovanú trestnú činnosť, ktorá svedčí o sklonoch odsúdeného páchať trestnú činnosť. Odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody pôvodne uložený ako podmiennečný trest odňatia slobody, nakoľko sa však v skúšobnej dobe dopustil ďalšieho protiprávneho konania, bol mu nariadený jeho výkon. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto okresný súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Proti uzneseniu okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 22 spisu), ktorú do konania sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil (č. I.29-31 spisu).

V písomne podanej, pomerne rozsiahlej sťažnosti v podstate iba opísal svoj život po výkone trestu teda po roku 2003, teda ako žil, kde pracoval ako si založil rodinu a podobne. Uvádza, že 17 rokov

vedie riadny život stará sa o manželku a ich deti. Jediným problematickým bodom za 17 rokov je spor o výživné dcéry N. S. a vyživovacia povinnosť mu bola súdne nariadená v čase, keď vykonával trest odňatia slobody a po prepustení zabudol splátku odosielať. Ďalej uvádza, že bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, avšak súd si neoveril jeho adresu a doručoval mu korešpondenciu na nesprávnu neplatnú adresu. Uvádza ďalej, že trestným rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.02.2013, sp. zn. 3T/9/2013 nadobudol právoplatnosť dňa 14.08.2014 a tak skúšobná doba uplynula dňa 14.08.2016, pričom poukazuje v tejto súvislosti na ustanovenie § 50 ods. 5 Trestného zákona a fakt, že súd vydal rozhodnutie až 18.10.2017 teda 2 mesiace po zákonom určenej dobe. Je presvedčený, že sa z chýb z minulosti poučil a považuje tretiu zákonnú podmienku za splnenú a preto žiada sťažnostný súd o posúdenie rozhodnutia okresného súdu.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený aktuálne vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.02.2013, sp. zn. 3T/9/2013, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.10.2017, sp. zn. 3T/9/2013

- predpokladaný koniec výkonu trestu pripadá na deň 28.07.2022

- lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 28.07.2021.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v ústave je na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok dodržiava, príkazy príslušníkov rešpektuje. V osobných veciach si udržiava primeraný poriadok. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Bol jedenkrát disciplinárne odmenený a to dňa 13.08.2021 pochvalou za vzorné plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Odsúdený je od dňa 16.08.2021 pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom Alro Slovakia, kde si riadne plní svoje povinnosti. Podľa potreby sa zapája do činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný

individuálny prístup zameraný na rozvoj empatie a sociálnych kompetencií ako aj kritického pohľadu na spáchanú trestnú činnosť. Tiež je vedený k rešpektovaniu interných noriem platných v ústave. Možno konštatovať, že odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V súčasnosti nie je voči odsúdenému vedené ďalšie trestné stíhanie. Riaditeľ konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý už bol v minulosti 8-krát právoplatne odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť a hľadá sa na neho ako na recidivistu, nemožno konštatovať ojedinelé a výnimočné zlyhanie v jeho správaní. Opakované odsúdenia svedčia o sklonoch odsúdeného páchať trestnú činnosť a je absolútne irelevantné, kedy a ako došlo k páchaniu trestnej činnosti. Odsúdeného neospravedlňuje ani vek ani ako sám uviedol „nepozornosť a zabúdanie“ si plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu z právoplatného rozhodnutia súdu. Odsúdený si podľa rozhodnutia, ktorého trest v súčasnosti vykonáva, vyživovaciu povinnosť neplnil po dlhší čas, pričom za neplnenie vyživovacej povinnosti bol súdne trestaný aj v minulosti v roku 1999, a aj neskôr v roku 2016. Preto možno konštatovať, že takéto okolnosti odôvodňujú obavu, že by v prípade podmiennečného prepustenia odsúdený nebol dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti. Je preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Navyše treba poukázať na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. K sťažnostným námietkam odsúdeného sťažnostný súd iba dodáva, že nie je oprávnený v rámci konania o podmiennečnom prepustení posudzovať správnosť rozhodovania a postupu Okresného súdu Bratislava V, ktorý doručoval korešpondenciu odsúdeného na nesprávnu adresu. Rovnako nemôže posudzovať správnosť rozhodovania súdu v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Toto nie je predmetom konania o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Krajský súd záverom dodáva, že síce podľa hodnotenia riaditeľa ústavu odsúdený čiastočne splnil podmienky na podmiennečné prepustenie a jeho podmiennečné prepustenie odporučil, považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.